

Haberler > Yazarlar > Ertuğrul ÖZKÖK > Dindar ve kindar nesil görevi Suriyeli çocuğa

Ertuğrul Özkök

Dindar ve kindar nesil görevi Suriyeli çocuğa

21 Eylül 2017

Yazdır Yazı Tipi

GALİBA bu ülkenin insanları çocuklarını imam hatip okullarına göndermek istemiyor...

*

Baksanıza 650 kişilik binalar 45 öğrenci ile eğitime başlıyor. Promosyon dönemi başlamış, boş binaların tepelerine **“Gelene 250 TL burs”** ilanları asılmış...

*

O da yetmeyince...

Bu defa çare Suriyeli göçmen çocukları imam hatiplere yerleştirmekte bulunmuş...

Ne demek bu...

“Dindar ve kindar nesil” projesi Türklere çalışmadı...

Öyleyse, Suriyeli bir dindar ve kindar nesil yetiştirelim...

Bu mu demek yani...

*

Bu ülkenin eğitim sorunu, hepimizin sorunu olduğuna göre, hepimize soruyorum.

Sizce iyi bir fikir mi bu...

*

Mesela şu soruyu sormayacak mıyız....

Hadi dindarlıklarını anladık da, kime karşı kindar olacak bu Suriyeli çocuklar...

*

Bakın bir sosyolog olarak şuraya yazıyorum...

İsterseniz bugün beni linç edin, recm edin...

Ama yarının insanları anlayacak...

Unutmayın bu çocukların aileleri zaten bu ülkeye “**öfkeli dindarlar**” olarak geldiler.

Bunları daha dindar, daha kindar bir nesil haline getirmenin kimseye hayrı dokunmaz...

*

O nedenle naçizane tavsiyem Suriyeli çocukları imam hatiplere yönlendirmeyin.

Bırakın hangi okulları tercih ediyorlarsa oraya gitsinler.

BU SAVUNMALARI OKUYUNCA İÇİM ACIYOR

- Koskoca Nazlı Ilıcak'ı...

Bütün hayatı darbelerle ve darbecilerle mücadele ile geçmiş bir kadını yalvarırcasına konuşurken görmek içimi acıtıyor...

- Koskoca Ali Bulaç'ı...

Bütün hayatı boyunca muhafazakârlığın mücadelesini vermiş bir insanı, bu halde seyretmek içimi acıtıyor...

Onları bu hale getiren FETÖ örgütünün yaptıklarını affetmesem de, bu insanların hallerinden medet umamıyorum.

İsrarla söylüyorum...

Bu sahneler belki bazılarına iyi geliyor... İçlerinden “**Oh olsun**” diyorlar...

Ama ben hiç çekinmeden söylemeye devam edeceğim.

Bu insanların hapiste kalmaları, bu sahneler FETÖ'yle mücadeleye zarar veriyor.

SEVGİLİ KARDEŞİM SALİH... EKREM'E ŞUNU SÖYLEMİŞTİM

SABAH gazetesi yazarı **Salih Tuna** dün şunu yazmış:

“Ali Bulaç savunmasında FETÖ'cü olmadığına dair kimi gazeteci ve yazarların görüşlerine de yer vermiş.

Bunlardan biri de.

FETÖ'nün yargı ayağının kesintisiz PR'cısı.

Hani şu Aydın Doğan'ın kıymetlisi.

Ali Bulaç onu 'şahit' göstereceğine, 'O niye dışarıda, ben niye içerideyim' deseydi iyiydi.”

Google'da aradım ama **Bulaç** hangi gazetecileri örnek vermiş bulamadım.

Ben kendi payıma bütün gazetecilerin tutuksuz yargılanmasından yanayım.

Bunu yazmayı, söylemeyi de “FETÖ PR'cılığı” olarak asla görmüyorum. Çünkü adaleti, tarafsız yargıyı ve vicdanı savunuyorum. Ben yargılamalara karşı değilim, adaletsizliklere karşıyım.

Geçmişte Zaman gazetesi benim hakkımda 28 Şubat'taki yayınlar dolayısıyla kampanya yaparken Ekrem Dumanlı'ya şunu demiştim:

“Gazete manşetlerinden ve köşe yazılarından suç türü yaratmayın. Bu ileride sizin de ayağınıza dolanır.”

Hâlâ aynı şeyi söylüyorum.

BİR GÜN HER GENEL YAYIN YÖNETMENİ BUNU TADACAK

BOMBOŞ bir oda...

Duvarda bir

“Bild” tablosu... Burası **Bild** gazetesini 16 yıl boyunca yöneten **Kai Diekmann**'ın odası.

Geçen salı günü itibariyle bu odayı boşalttı.

Bir yıl önce **Bild**'in genel yayın yönetmenliğinden ayrılmıştı.

Salı akşamı onun için bir veda partisi düzenlendi. Ve o odada artık başka biri oturacak.

Her genel yayın yönetmeninin

kaderi budur.

İstedığınız kadar uzun oturun o koltukta...

Sonunda kalkıyorsunuz. Bu fotoğrafın anlattığı şey şudur:

Genel yayın yönetmeni gider, kurum kalır... Boş odada kalan seda ise şudur:

“Böbürlenme arkadaş... Senden büyük Allah var...

Bir de çalıştığın kurum...”

Yani sana söylüyorum genel yayın yönetmeni, ama sen de anla ey egosu kulağından fişkırmış **“tanrı yazar”**...

BU ODADAN KİMLER GEÇTİ

- **KAI Diekmann**'ın bu odasına kimler girdi, kimler misafir oldu...

Gorbaçov, Kohl, Merkel, Harrison Ford, Will Smith, Lady Gaga, Mark Zuckerberg, Justin Bieber, Rupert Murdoch, Nicholas Cage, Bruce Willis, Eric Schmidt, Bon Jovi...

Kai kimlerle mülakat yaptı...

Papa İkinci Paul, Putin, Erdoğan, Esad, Hollande, Trump...

ÇOK SEVİŞEN İNSANLAR AKIL HASTANESİNE Mİ

TAM 42 yıl olmuş ve ben o harika konuşmayı tamamen unutmuşum.

“Guguk Kuşu” filminin başında hapishaneden akıl hastanesine getirilen **McMurphy** ile psikiyatri arasında şu konuşma geçer:

- **Dr. Spivey:** “Buraya gönderilmenin nedeni şu. Bizden senin akıl hastası olup olmadığına karar vermemiz istendi. Hastane yöneticileri sence neden böyle bir şey sordular?”

- **McMurphy:** “Anladığım kadarı ile çok kavga ediyorum. Bir de çok seks yapıyorum. Herhalde ondandır.”

Şimdi bu soru bana çok anlamlı geliyor.

Çünkü geçmişe bakıyor ve kendi kendime soruyorum:

“Acaba ben geçmişte deli miydim?”

Kimse beni akıl hastanesine göndermediğine göre değildim herhalde...

- **NOT:** Psikeart dergisinin yayınladığı PsikeSinema temmuz-ağustos sayısını Antipsikiyatri ve Sinema konusuna ayırdı. Özellikle **“Guguk Kuşu”** ve **“Otomatik Portakal”** filmleri üzerine çok iyi yazılar var.

BASKI VE KORKU ORTAMI NORMALİ DELİRTİYOR DA DELİYİ NORMALLEŞTİRİYOR MU

PSİKESİNEMA dergisinin son sayısında **Funda Bilgen Steinberg**'in **“öğrenilmiş tutsaklık”** üzerine çok güzel bir yazısı var. **“Guguk Kuşu”** filmindeki akıl hastanesini, bir tür devlete benzetiyor ve baskı ve korku ortamında **“gücün kötüye kullanılmasını”** anlatıyor.

Korku ve baskı kelimelerini duyunca ister istemez kendi durumumu düşündüm.

Bu öğretilmiş caresizlik ve öğretilmiş tutsaklık caresiz bir psikoloji mi?

Bu egretilmiş çaresizlik ve egretilmiş tutarlılık çaresiz bir psikoloji mi?

Funda Bilgen Steinberg'in şu cümleleri bana hafiften umut verdi:

“Her şeye rağmen korku ve baskı ortamında ‘delilerin’ normal olanları kandırdığı, ‘normal’ olanların ‘deli’ diye yaftalandığı ortamda hiç umut yok demek yanlıştır.”

Nedir o umut...

“Guguk Kuşu”nun son sahnesi diyor...

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş